

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 4. apríla 2012 v trestnej veci obvineného **R. S. pre zločin vydieračského únosu** podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo 14. marca 2012, sp. zn. Tp 79/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného **R. S. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

V štádiu prípravného konania sa vedie trestné stíhanie obvineného **R. S.** pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu spolupáchatelstvom čiastočne dokonaný a čiastočne nedokonaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 20, § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. (s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák.), ktorý mal spáchať v podstate tak, že

po dohode s ďalšími osobami 25. júla 2010 v Š. prikázal **F. L.** nasadnúť do osobného automobilu zn. Mercedes, ukázali mu pištoľ, ale tento z vozidla vyskočil, začal utekať, avšak vodič uvedeného automobilu tohto s ním jazdou dostihol a nárazom zrazil na zem; **R. S.** s ďalšími osobami **F. L.** potom naložili do batožinového priestoru ďalšieho osobného automobilu zn. Audi, s týmto ho zaviezli do obce **T.**, kde tohto s igelitovou taškou navlečenou na hlave zavliekli do suterénnych priestorov domu č. **X.**, tam ho priviazaného k pevnému predmetu bili, jeden z nich s kovovou tyčou do kolena, drvili mu kliešťami prst na ruke, **R. S.** sa mu vstrčením pištole do úst vyhrážal usmrtením aj jeho príbuzných; takto ho nútili k vyplateniu sumy 1 000 000 Sk (33 194 €), umožnili mu zatelefonovať príbuzným za účelom

získania vymáhanej sumy peňazí, čo sa však nepodarilo, a potom z miesta odišli zanechajúc tam zraneného F. L..

Trestné stíhanie sa vedie aj proti ďalším osobám v rôznych formách (spojenie vecí, vylúčenie na samostatné konanie a pod.).

V predmetnej trestnej veci obvinený R. S. bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu v Trnave z 22. júna 2011, sp. zn. Tp 409/2011, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por.

Uznesením Najvyššieho súdu z 9. januára 2012, sp. zn. 5 Tost 45/2011, lehota trvania väzby obvineného R. S. bola predĺžená do 24. júna 2012.

Obvinený R. S. prostredníctvom obhajcu 22. februára 2012 podal žiadosť o prepustenie z väzby s tým, že vyšetrowanie nepreukazuje jeho účasť na inkriminovanom skutku.

Prokurátor nevyužil svoju právomoc vyhovieť žiadosti obvineného a predložil vec na rozhodnutie príslušného súdu.

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (sudca pre prípravné konanie), uznesením zo 14. marca 2012, sp. zn. Tp 79/2012, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného R. S. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Proti uvedenému rozhodnutiu sudcu obvinený R. S. prostredníctvom obhajcu podal sťažnosť, ktorou sa domáhal zrušenia uznesenia a prepustenie na slobodu. Sťažnosť obvinený odôvodnil tým, že nebola preukázaná jeho snaha vyhýbať sa úkonom trestného stíhania; poukázal tiež na to, že jeho trestná vec bola účelovo spojená na spoločné konanie s ďalšími trestnými vecami iných obvinených stíhaných za závažné delikty, aby tak bola založená príslušnosť Špecializovaného trestného súdu (resp. dosiahnutie prokurátorského dozoru Úradom špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry), pričom podľa jeho názoru príslušným na konanie je Okresný súd v Trnave.

Obvinený ďalej vyslovil názor, že nebolo tiež preukázané jeho ovplyvňovanie ďalších osôb, resp. o takých aktivitách mu nič nie je známe.

Najvyšší súd ako súd rozhodujúci o sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého rozhodnutia, ako aj jemu predchádzajúce konanie, pričom nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 193 ods. 1 písm. a/ alebo písm. b/ Tr. por., resp. podľa § 194 ods. 1 Tr. por.; zistil však dôvody na rozhodnutie podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Sudca pre prípravné konanie dospel k záveru, že u obvineného R. S. existujú reálne podklady pre trestné stíhanie a zároveň aj dôvody na obmedzenie jeho osobnej slobody väzbou podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por.

Súd rozhodujúci o sťažnosti tieto závery súdu prvého stupňa akceptuje ako správne a legálne.

Najvyšší súd sa predmetnou otázkou už zaoberal a vyjadril sa k nej v jeho uznesení z 9. januára 2012, sp. zn. 5 Tost 45/2011, pričom tam uvedené závery sú platné aj v súčasnosti, najmä keď od tohto výsledku neuplynula dlhšia doba a okolnosti prípadu sa nijako dramaticky nezmenili. V odôvodnení napadnutého uznesenia aj sudca pre prípravné konanie napokon podrobne opísal doterajší priebeh trestného konania ako celku a opodstatnenosť podozrenia zo spáchania inkriminovaného skutku (aj) obvineným R. S.. Tento skutok vykazuje podľa doterajších výsledkov dokazovania značnú mieru brutality a korešponduje s charakterom skutkov ďalších trestne stíhaných osôb. Ide o závažné a reálne podozrenie, že skutky boli spáchané organizovanou skupinou; do tohto rámca zapadá aj skutok, za ktorý je trestne stíhaný obvinený R. S.. Z tohto pohľadu nie je reálne akceptovať námietku uvedenú v sťažnosti o účasti obvineného len na jednom skutku, ktorý nie je možné dávať do kontextu s celým trestným stíhaním; v súčasnosti preto nie je možné prijať tvrdenie sťažovateľa o účelovom spájaní rôznych trestných vecí na spoločné konanie z titulu pre prokurátora výhodnejšieho zaistenia príslušnosti špecializovaného úradu či súdu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v sťažnosti obvineného príslušnosť Špecializovaného trestného súdu na rozhodnutie nie je oficiálne namietaná, ide len o vyslovenie teoretického stanoviska.

S poukazom na predchádzajúce rozhodnutie Najvyššieho súdu, ale hlavne na odôvodnenie písomného vyhotovenia teraz napadnutého uznesenia súd rozhodujúci o sťažnosti rezultuje, že u obvineného R. S. existujú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., pričom v podrobnostiach poukazuje na už uvedené stanoviská, ktoré si osvojuje.

Najvyšší súd na margo k uvedenému len akcentuje, že obvinený R. S. po skutku odišiel do zahraničia a späť bol vrátený až na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, pričom jeho vysvetľovanie v tomto smere sa nejaví ako vierohodné (základ dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.). V priebehu konania došlo k rôznym zmenám výpovedí, ktoré zakladajú podozrenie o nelegálnom zasahovaní do postupu orgánov činných v trestnom konaní; vplyv obvineného R. S. v tomto smere dostatočne vyhodnotil sudca v napadnutom uznesení (§ 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.).

Najvyšší súd preto na tomto základe, nezistiac ani pochybenie v procesnom postupne, sťažnosť obvineného R. S. ako nedôvodnú zamietol (§ 193 ods.1 písm. c/ Tr. por.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. apríla 2012

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová